

Alternativets handicappolitik

Visionstekst (Udkast)

Alternativet vil arbejde for et Danmark, hvor mennesker med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser har samme vilkår og muligheder for at kunne udleve deres drømme og ambitioner på lige fod med andre mennesker.

Alternativet vil arbejde for, at mennesker med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser bliver mødt med værdighed, og anerkendelsen af, at mennesker med handicap er levende mennesker på lige fod med andre mennesker. Livstilfredshed for alle.

Alternativet vil arbejde for øget fokus på tilgængelighed og tilpasning, som er en forudsætning for, at mennesker med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser oplever at blive inkluderet, og være en del af dagligdagens samfund.

Alternativet ønsker en forandring af vores arbejdsmarked og uddannelser, en forandring af vores politiske systemer og organisering samt en markant styrkelse af retssikkerheden, således at Danmark lever op til vores internationale forpligtelser for mennesker med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, herunder FN's handicapkonvention og EU's erklærede mål om et mere retfærdigt og inkluderende EU.

Her går det galt for mig. Først vil man inkludere alle, derefter er det så kun arbejdsmarkedet og uddannelser, som man vil forandre.

Hvor er resten af de handicappede ??? Dem som aldrig vil få fodfæste, eller ikke længere kan være en del af arbejdsmarkedet, eller uddannelse. - Førtidspensionister, og folkepensionister m.fl. Det er som regel dem, som har det sværest ved at få den hjælp de har behov for.

Signaturforslag:

(Ikke udfyldt)

Konkrete forslag (Formentlig til udspil)

Alternativet ønsker et langt større fokus på retssikkerhed og overholdelse af de rettigheder, som mennesker med handicap har. Det forudsætter naturligvis, at FN's handicapkonvention skrives ind i dansk lovgivning. Der skal også løbende holdes øje med, om vi lever op til konventionen.

Alternativet ønsker et markant løft af retssikkerheden for mennesker med handicap.

Det er altid myndighedens pligt og ansvar at sikre, at borgerens rettigheder og retssikkerhed er overholdt i alle faser i sagsbehandlingen af borgerens sag. Det bør fx. være en helt fast procedure, at borgeren altid bliver partshørt i myndighedens påtænkte afgørelse, og faktiske beslutningsgrundlag i sin sag, inden myndigheden træffer en endelig afgørelse. Det bør også være en fast procedure i sagsbehandlingen af borgerens hjælpebehov, at sagsbehandleren - kommunen - afholder et personligt møde med den handicappede borger. Og/eller de pårørende. Reglerne skal laves om, så sagsbehandlerne ikke skal skønne så meget. Der skal altså være fokus på rettigheder mere end skøn. Sagsbehandlerne skal også have deres beslutningskompetence tilbage. Faglighed skal vurdere behov, og der skal være argumenter for ikke at ville følge fagligheden. **KAN-bestemmelser i servicelovgivningen skal ændres til SKAL-bestemmelser.**

Måske væsentligt lige at præcisere, hvad kan- og skal-bestemmelser er.

KAN-BESTEMMELSER VS. SKAL-BESTEMMELSER:

"kan-bestemmelser" er paragraffer, hvor kommunen ikke lovgivningsmæssigt er forpligtet til at yde en indsats i henhold til paragraffen, men hvor kommunen har mulighed for at træffe bestemmelse om at ville yde den indsats over for borgerne, som paragraffen giver mulighed for.

Ofte er der heller ikke klageadgang til "kan-bestemmelserne"

"Skal-bestemmelser" er de paragraffer, som indeholder bestemmelser om en indsats eller ydelse, som kommunen er forpligtet til at tilbyde borgeren, under forudsætning af, at borgeren tilhører den målgruppe, som paragraffen beskriver.

01. Sikring af faglig viden hos de, der arbejder med handicappede - *eller indhente specialviden ude fra.*
02. Rettidig udredning og hjælp. Mennesker med særlige behov, skal have den fornødne hjælp så tidligt som muligt, og kommuner og regioner skal have de fornødne incitamentter til at opnå dette.
SPØRGSMÅL: Hvad menes der med "rettidig udredning"
Det ligger i den sociale lovgivning, Retssikkerhedsloven og Funktionsevnebekendtgørelsen, at myndighederne skal udrede og afklare funktionsevnen, og borgerens behov for hjælp efter alle muligheder i den sociale lovgivning. Og det er hver gang en borger søger om hjælp som følge af funktionsnedsættelsen. Dilemmaet er, at myndighederne ikke altid gør det lovgivningen foreskriver.
03. Forældre til børn med handicap, eller forældre der selv har handicap, skal have bedre muligheder for at søge vejledning af kommunen
Kommunerne har allerede en lovbestemt pligt til at vejlede. Det fremgår af FVL § 7 og RTL § 5. Dilemmaet er, at kommunerne ikke opfylder deres ansvar til at vejlede.
04. Information fra en offentlig myndighed skal være forståelig
05. Sagsbehandlere skal i højere grad ud til borgeren
06. FN's handicapkonvention bør være standardpensum på relevante uddannelser såsom socialrådgiveruddannelsen.
07. Kommunen skal have ansvaret for, at der er meningsfulde overgange mellem to indsatser.

08. Koordinerende sagsbehandler - En sagsbehandler skal følge borgere hele vejen.
Det skal præciseres. Og jeg tænker, at det ikke nødvendigvis skal være en sagsbehandler, som har rollen som koordinator. Måske mere en person, som er mere neutral, - en slags person-advocacy.
09. Gerne en visitator til en borger, der så kan have fageksperter til at hjælpe sig med de forskellige områder.
Jeg så hellere, at borgerne i langt højere grad bliver inddraget i behandlingen af egen sag. Og på den måde bliver en samarbejdspartner til kommunen ift. visitation af hjælp.
10. Det bør være muligt at søge og få erstatning, hvis en kommune udliciterer en indsats, som så bliver dårligere som følge af udliciteringen.
Dilemmaet her er, at kommunerne lovligt kan vælge tilbud udefra ud fra et økonomisk incitament. Måske en mere præcis formulering af, hvad det er man gerne vil opnå med dette.
11. Overskrides bagkanten på behandling af klagesager, så skal det have konsekvenser. En straf kunne være en godtgørelse til ankestyrelsens budget.
SPØRGSMÅL: Hvad menes der med "overskrides bagkant". Og hvilken eller hvilke frister henvises der til.

Klagefristen efter den sociale lovgivning er lovbestemt i RTL § 67 - "Klage til Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået afgørelsen."

Bagkanten er, hvis kommunen ikke overholder fristen, er det Ankestyrelsen som vurderer og afgør, om klagen skal afvise som følge af at fristen på 4 uger ikke er overholdt. - Det sker desværre sjældent, at Ankestyrelsen afviser en klagesag på dette grundlag. Men måske et økonomiske incitament kan få Ankestyrelsen på andre tanker.

Der, hvor der er et stort dilemma, er, når Ankestyrelsen har hjemvist en klagesag til ny behandling hos kommunen.

Her er kommunerne meget lidt villige til at genbehandle ankesagen ud fra hurtighedsprincippet RTL § 3 stk. 1.

Ofte henviser kommunen til de sagsbehandlingsfrister, som kommunerne kan fastsætte iht. RTL § 3 stk. 2. Bagkanten med det er, at borgeren skal igennem den samme sagsbehandlingstid to gange. Ex. hvis sagsbehandlingstiden var 26 uger første gang kommunen behandlede sagen. Så er sagsbehandlingstiden igen 26 uger, selvom klagesagen er hjemvist fra Ankestyrelsen.

Det kan ende med at betyde en samlet sagsbehandlingstid på; Kommunen med 26 uger + Ankestyrelsens sagsbehandlingstid, som pt. er ca. 5 måneder + Kommunen igen med 26 uger + hvis sagen klages endnu engang til Ankestyrelsen 8 uger + ...

- Jeg selv har haft en sag, som cyklede frem og tilbage mellem kommunen og Ankestyrelsen i ca. 4 år.

Jeg tænker, at fokus også skal være på de sagsbehandlingstider, som kommunerne fastsætter. Der er behov for uanset, hvilken hjælp der søges om, at sagsbehandlingstiden er på ex. max. 12 uger.

Fokus på Ankestyrelsens sagsbehandlingstider i klagesager skal ligeledes kunne fastsættes til et max.

12. Flygtninge med handicap skal behandles som mennesker med handicap, og ikke kun som flygtninge som de gør nu ifølge udlændingeloven.
Her kunne jeg godt tænke mig, at der stod noget lignende, at flygtninge har sammen rettigheder, og kan på lige fod med andre mennesker med handicap, modtage hjælp efter den sociale lovgivning,
13. Flere skal tilbydes mentorstøtte
*Mentorstøtte skal ændres til socialpædagogisk støtte, og støtte-kontaktperson, som begge er muligheder, som kommunerne SKAL tilbyde mennesker med funktionsnedsættelser.
Mentorfunktionen ligger i Beskæftigelsesloven.*

Arbejdsmarked og understøttelse

14. Ny handicapydelse for jobparate med funktionsnedsættelser, For at sikre de rettigheder, der normalvis bør tilkomme mennesker med handicap, vil Alternativet oprette en ny ydelse som alternativ til det ordinære kontanthjælpsystem, hvor det bærende er rettighederne fra FN's handicapkonvention. Mennesker med funktionsnedsættelser har ifølge Alternativet intet at gøre i det ordinære kontanthjælpsystem, hvor de mange krav, der stadig er, er en hindring for menneskers livskvalitet.
 - a. Ydelsen skal altid være tilstrækkelig (Ingen sanktion kan ændre på dette)
 - b. Mennesker med handicap må ikke benyttes i tvangsarbejde
 - c. Sundhed og trivsel kommer først. Både for personen med et handicap, men dennes familie
 - d. De sociale ydelser skal gerne tilbage til staten. Handicapydelsen skal i hvert fald.

Jeg er ikke tilhænger af flere offentlige forsørgelsesydelse.

Jeg ser også et væsentligt problem ift. hvordan myndighederne definere, hvad et handicap er. Og som allerede er et problem ift. Serviceloven.

Handicaps bliver oversat til formalistisk jura, som ikke er understøttet. Samt oftest er til ugunst for den handicappet.

Man kunne ex. overveje at arbejde for, at LAS § 23 stk. 4 bliver en handicapydelse for de unge ved at udvide den til at gælde for alle handicap. Samt udvide LAS § 25 stk. 4 til at være en handicapydelse for voksne med handicap.

15. Handicapfradrag: Virksomheder skal kunne få et fradrag, når de ansætter folk med funktionsnedsættelser. Skal lige gennemtænkes.
16. Handicapfane: Der skal være et lovkrav for alle virksomheder om at have en fane på deres hjemmeside, der gør opmærksom på den enkelte virksomheds indsats, for at inkludere borgere med funktionsnedsættelser på arbejdspladsen. Virksomheden er helt selv ansvarlig for, hvad de skriver i denne fane.
17. Fleksjobkvoter: Det skal indføres ved lov, at hver 10. stilling en virksomhed på + 15 medarbejdere opslår, som udgangspunkt skal være målrettet den kvalificerede ansøger i fleksjob eller som modtager tabt arbejdsfortjeneste. Virksomhederne skal altså ikke opfinde skånestillinger, men tænke alsidighed ind i deres ansættelser.
18. Afklaringsgaranti: Alle ledige skal kunne få afklaret deres arbejdsevne indenfor et år. Forslaget er stillet Dansk Socialrådgiverforening.

Man skal lige være OBS på, at der er en væsentlig forskel på arbejdsevne, og funktionsevne.

- ***Man kan godt have et handicap, og varetage et helt almindeligt arbejde på 37 timer om ugen. Ex. kender jeg en som sidder i kørestol, og arbejder som socialrådgiver. Og en anden arbejder som jurist. Og de fleste kender Kristian Hegaard, som er i Folketinget.***

Derfor bør det være en afklaring af funktionsevne ift. at kunne varetage et arbejde på ordinære, eller særlige vilkår.

Dog mener jeg ikke, at det er muligt, eller realistisk med en afklaring af funktionsevnen inden for et år. Fordi en afklaring afhænger af flere forhold. - Ex. hvis borgeren er i gang med et behandlingsforløb.

19. Ressourceforløbsydelsen skal hæves til at være på niveau med sygedagpenge.
20. Fortrinsret udbredes til også at omfatte stillinger i det private: Fortrinsretten for handicappede, som findes i det offentlige, skal udbredes til det private, og alle stillinger bør i øvrigt slås op på Jobnet.
21. Kommunerne skal ansætte flere handicappede i offentlige stillinger, præcis som konventionen foreskriver.
22. Det skal være muligt at være iværksætter på flekstillid eller modtage tabt arbejdsfortjeneste som selvstændig. ***For år tilbage, hvis man var berettiget til revalidering, kunne man starte og drive selvstændig virksomhed på revalidering med revalideringsydelse i de 5 år, hvor man kan modtage revalidering.***

Dagtilbud

23. Skærpet fokus på viden hos pædagogerne i dagtilbud. Derfor krav om udvidet indhold om specialpædagogisk
24. Pædagogisk leder skal kende til rettigheder for børn på dagtilbudsområdet, ift hvad de har krav på af støtte ude i det enkelte dagtilbud.
25. Viden på uddannelserne relateret til de fagprofessionelle, som møder barnet og familien ifm dagtilbud. (Måske gentagelse af tidligere forslag)

Grundskole & FGU

26. Økonomi og støtte skal skilles ad for skoler, I dag går det ud over skolernes økonomi, hvis et barn skal have støtte eller visiteres til en anden skole.
27. Mere individuel fagspecialisering eller interessefag eventuelt fra mellemtrinnet og frem.
28. Flere NEST-klasser
29. Den forberedende grunduddannelse (FGU), Særligt tilrettelagte uddannelser (STU) og andre specialskole/Uddannelsestilbud skal holde en høj kvalitet, og skal selvfølgelig indrettes efter de studerendes ønsker og evner.
30. Den Sociale Uge (Se Alternativets udspil om Ungdomsuddannelsespolitik) skal naturligvis også inkludere specialundervisningstilbuddene.

Ungdomsuddannelser og videregående uddannelser

31. Fleksible evalueringsværktøjer og eksamensformer
32. Mere individuelt tilpasset undervisning (Altså flere valg)
33. Mere viden om handicap blandt undervisere og studerende på alle uddannelsestrin
34. Mini BPA (Borgerdrevet personlig assistance): Alternativet støtter SUMH's forslag om en mini BPA, der tillader unge at ansætte en personlig hjælper, også selvom der er tale om et støttebehov på under 20 timer om ugen
Som udgangspunkt er jeg ikke tilhænger af, at en konkret ydelse bliver fremhævet fremfor de andre ydelser i loven. Jeg mener faktisk at det er forskelsbehandling mellem mennesker med handicap. Fordi ikke alle med handicap er berettiget til en BPA-ordning.
35. Kig på regler for Revalidering & Handicaptillæg til SU. Det bør for eksempel være muligt at få handicaptillæg, hvis man er ung og går på en ungdomsuddannelse/teknisk skole, og har et handicap.
 - a. Unge med handicap, som er i gang med en uddannelse, skal kunne tage sig et studie- eller fritidsjob på lige fod med andre studerende, uden at blive modregnet i deres forsørgelsesgrundlag.
 - b. Det skal være muligt at få tildelt handicaptillægget permanent, så det kan afbrydes eksempelvis i en periode gennem orlov eller hvor der studeres på nedsat tid, hvorefter man skal kunne få handicaptillægget igen ved fuldtidsstudie uden at skulle genansøge.
 - c. Målgruppen for handicaptillæg bør udvides, da den pt er for snæver.
36. God akustik i undervisningslokalerne (Et ofte overset problem i en hektisk hverdag)
37. Øget indsats for det studiesociale
38. Behov for stillerum – også på videregående uddannelser
39. Jævnlig klassens time på de videregående uddannelser. Hvert år bruger staten cirka 1 milliard på frafald på landets uddannelser. Vi skal vide nogenlunde hvor mange af disse frafald, der skyldes dårlig trivsel.
40. Undervisningsmateriale-differentiering
41. Tutorer skal certificeres og det de planlægger af sociale aktiviteter for nye studerende, skal blåstemples af den pågældende uddannelse.
42. I det omfang det er muligt, bør der være hjælp til elever med særlige vilkår, efter endt uddannelse, i forhold til at komme videre i arbejde.
43. Bedre muligheder for at studere på nedsat tid - også i praktikperioder. Der skal gøres en langt større indsats for, at praktikperioder bliver mere fleksible og dermed inkluderende.
44. Bedre information til studerende med særlige behov i forhold til deres rettigheder og muligheder.

Der bør på alle skoler, og uddannelsesinstitutioner være ansat en handicapkoordinator, hvis funktion er at sikre, at unge med handicap får den rigtige vejledning, og hjælp til at søge om relevante hjælpeforanstaltning til brug for at kunne gennemføre studiet på normal, eller forlænget tid.

45. Vi bør se på bedre muligheder for at studere på nedsat tid samt tage orlov på kandidatuddannelser.

Fremtidssikring af samfundet

46. Al fremtidig byarkitektur og offentlig transport skal tage højde for både somatisk og kognitivt handicappede. *Generelt bør der være fokus på at øge tilgængeligheden for mennesker med handicap kan bevæge sig så frit som muligt. Om det er i det offentlige rum, eller indgangen til frisøren, eller andre steder.*
47. Mennesker med handicap (Eller repræsentanter) skal partshøres, hvis der laves nye lovgivning, der kan ramme eller omfatte dem, ligesom der står i Konventionens artikel 4.
48. Alle handicappede skal have stemmeret, uanset om de er under værgemål eller ej, ligesom der står i konventionens artikel 29.
49. Alternativet vil sørge for at holde medier og politiske kollegaer opmærksomme på konventionens artikel 8, så handicappede ikke sættes i dårligt lys og ikke udsættes for fordomme.
- a. Obligatorisk disclaimer, når handicappede omtales i et medie – Også hvis der er tale om generaliseringer.